

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2023. július 26.*

„Választottbírósági kikötés – A »Horizont 2020« kutatási és innovációs keretprogram (2014–2020) – Az »aDvanced sOcial enGineering And vulNerability Assessment Framework (Dogana)« projekt – Támogatási megállapodás – Megsemmisítés iránti kereset – Végleges ellenőrzési jelentés – Terhelési értesítés – Keresettel nem megtámadható jogi aktusok – Tisztán szerződéses keretbe illeszkedő és attól elválaszthatatlan jogi aktusok – Elfogadhatatlanság – Az alperes megjelölése – Hatáskör hiánya – Személyzeti költségek – Kereskedelmi célkitűzések alapján számított jutalmak – Támogathatóság hiánya – Jogos bizalom”

A T-222/22. sz. ügyben,

az **Engineering – Ingegneria Informatica SpA** (székhelye: Róma [Olaszország], képviselik: S. Villata, L. Montecchi és C. Oncia ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselek: M. Ilkova és S. Romoli, meghatalmazotti minőségben)

és

az **Európai Kutatási Végrehajtó Ügynökség (REA)** (képviselek: S. Payan-Lagrou és V. Canetti, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: D. Gullo ügyvéd)

alperesek ellen

A TÖRVÉNYSZÉK (hetedik tanács),

tagjai: K. Kowalik-Bańczyk elnök (előadó), E. Buttigieg és B. Riczióv bírák,

hivatalvezető: V. Di Bucci,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára, különösen:

- a Bizottság által a Törvényszék Hivatalához a Bizottság által 2022. július 6-án benyújtott külön beadványban a Törvényszék eljárási szabályzatának 130. cikke alapján felhozott elfogadhatatlansági kifogásra,

* Az eljárás nyelve: olasz.

– a felperes által e kifogásra vonatkozóan a Törvényszék Hivatalához 2022. augusztus 22-én benyújtott észrevételekre,

tekintettel arra, hogy a felperes és a REA az eljárás írásbeli szakaszának befejezéséről való értesítést követő háromhetes határidőn belül nem kérte tárgyalás tartását, és mivel ennek nyomán a Törvényszék – az eljárási szabályzata 106. cikkének (3) bekezdése alapján – úgy határozott, hogy a keresetről az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 A felperes, az Engineering – Ingegneria Informatica SpA az EUMSZ 263. és EUMSZ 272. cikkeken alapuló keresetével lényegében egyrészt az Európai Bizottság és az Európai Kutatási Végrehajtó Ügynökség (REA) által az „Advanced sOcial enGineering And vulNerability Assessment Framework (Dogana)” (a pszichológiai manipuláció és a sebezhetőség értékelési kerete, a továbbiakban: projekt) elnevezésű projektre vonatkozó 653618. sz. támogatási megállapodás (a továbbiakban: támogatási megállapodás) végrehajtására vonatkozóan hozott több jogi aktus megsemmisítését, másrészt pedig annak megállapítását kéri, hogy bizonyos költségek e megállapodás alapján támogathatók, következésképpen pedig a Bizottság és a REA nem jogosult az e költségeknek megfelelő összegek visszatéríttetésére.

A jogvita előzményei

- 2 A felperes a technológiai ágazatban kutatási és fejlesztési tevékenységeket végző társaság.
- 3 A REA az Európai Unió kutatási fellépéseinek igazgatására létrehozott végrehajtó ügynökség. A közösségi programok igazgatásában bizonyos feladatokkal megbízott végrehajtó hivatalokra vonatkozó alapszabály megállapításáról szóló, 2002. december 19-i 58/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 235. o.) 4. cikkének (2) bekezdése értelmében jogi személyiséggel rendelkezik, valamennyi tagállamban jogképességgel rendelkezik, és különösen keresetőségi joggal bír.

Támogatási megállapodás

- 4 A „Horizont 2020” kutatási és innovációs keretprogram (2014–2020) (a továbbiakban: „Horizont 2020” keretprogram) keretében egyrészt az Engineering International Belgium SA, koordinátori minőségben eljárva, valamint más kedvezményezettek, másrészt a REA 2015. április 28-án megkötötték a támogatási megállapodást. A 2017 decemberében és 2018 márciusában aláírt két módosítás értelmében a felperes 2017. július 5-től kedvezményezett lett, 2017. december 15-től pedig koordinátorként az Engineering International Belgium helyébe lépett.
- 5 A támogatási megállapodás 2. cikke támogatás nyújtását írja elő a projekt számára (a továbbiakban: támogatás). E megállapodás 3. cikke értelmében e projekt végrehajtásának 2015. szeptember 1-jén kellett kezdődnie, és 36 hónapig kellett tartania.

- 6 A támogatási megállapodás 5.2. cikke értelmében a támogatás különösen azon kedvezményezettek támogatható költségeinek 70%-át téríti meg, amelyek profitorientált jogi személyek. E támogatható költségek magukban foglalják különösen először is a „közvetlen személyzeti költségeket”, másodsor pedig az átalányalapon számított „közvetett költségeket”. Maguk a „közvetlen személyzeti költségek” két kategóriába sorolhatók, nevezetesen egyrészt a „ténylegesen felmerült költségek” vagy „tényleges költségek”, másrészt az „egységköltségek”, amelyeket a kedvezményezett szokásos költségelszámolási gyakorlatának megfelelően számított egységenkénti összeg alapján határoznak meg.
- 7 A támogatási megállapodás 6.1. cikke a) pontjának iv. alpontja értelmében a tényleges költségek különösen akkor támogathatók, ha „a [projekt] kapcsolatban merültek fel, és szükségesek annak végrehajtásához”.
- 8 A támogatási megállapodás 6.2. cikkének A.1. pontja értelmében „a személyzeti költségek akkor támogathatók, ha olyan személyzethez kapcsolódnak, amely munkaszerződés (vagy azzal egyenértékű munkáltatói igazolás) alapján a kedvezményezettnek dolgozik, és a [projekthez] van rendelve”. Ugyanezen cikk pontosítja, hogy a személyzeti költségeket „a [...] bérekre, a társadalombiztosítási járulékokra, az adókra és a díjazásban foglalt egyéb költségekre kell korlátozni, amennyiben azok a nemzeti jogszabályokból vagy a munkaszerződésből (vagy azzal egyenértékű munkáltatói igazolásból) erednek”.
- 9 A támogatási megállapodás 6.5. cikke meghatározza és felsorolja a nem támogatható költségeket. E cikk az a) pontjában említi többek között „azokat a költségeket, amelyek nem felelnek meg az [ugyan ezen megállapodás] 6.1–6.4. cikkben foglalt feltételeknek”, az a) pont i. alpontjában pedig konkrétan „a befektetett tőke megtérüléséhez kapcsolódó költségeket” említi.
- 10 A támogatási megállapodás 6.6. cikke előírja, hogy a nem támogathatóknak nyilvánított költségeket elutasítják.
- 11 A támogatási megállapodás 22.1.3. cikke értelmében a REA vagy a Bizottság ellenőrzéseket hajthat végre a projekt megfelelő végrehajtását és az e megállapodásban meghatározott kötelezettségek teljesítését illetően. Ezt követően elkészítik az ellenőrzési jelentés tervezetét, majd az ellenőrzési jelentést, és azokról értesítik az érintett koordinátort vagy a kedvezményezettet.
- 12 A támogatási megállapodás 22.5.1. cikke előírja, hogy az ellenőrzések keretében tett megállapítások különösen a nem támogatható költségek elutasításához vezethetnek. Ugyanezen cikk értelmében, amennyiben az ellenőrzések rendszerszintű vagy visszatérő hibákat tárnak fel, az következményekkel járhat a hasonló feltételek mellett odaitélt egyéb támogatásokra nézve, mégpedig a támogatás tekintetében tett megállapításoknak az e támogatásokra való kiterjesztésével.
- 13 A támogatási megállapodás 42.1. cikke úgy rendelkezik, hogy a REA többek között az ellenőrzések eredményeként elutasítja az összes nem támogatható költséget.
- 14 A támogatási megállapodás 44.1. cikke előírja, hogy a REA visszatérítet minden kifizetett, azonban e megállapodás alapján nem járó összeget. Ugyanezen megállapodás 44.1.3. cikke, amely az összegeknek a fennmaradó összeg kifizetését követő visszatérítésére alkalmazandó, lényegében úgy rendelkezik, hogy a REA előzetes tájékoztató levelet, majd egy megerősítő levelet,

illetve egy terhelési értesítést küld a kedvezményezettnek. Fizetés hiányában a REA tehát beszámítást hajthat végre, bírósági eljárást indíthat, vagy az EUMSZ 299. cikk alapján végrehajtható határozatot fogadhat el.

- 15 A támogatási megállapodás 57.1. cikke előírja, hogy e megállapodásra az alkalmazandó uniós jog az irányadó, szükség esetén a belga joggal kiegészülve.
- 16 A támogatási megállapodás 57.2. cikke úgy rendelkezik, hogy az EUMSZ 272. cikknek megfelelően az e megállapodás értelmezésével, alkalmazásával vagy érvényességével kapcsolatos vitás ügyekben kizárólag a Törvényszék, illetve fellebbezés esetén a Bíróság rendelkezik hatáskörrel.
- 17 A támogatási megállapodás végrehajtása keretében a felperes 343 101,72 euró támogatható költségek bejelentett összege, illetve 70%-os visszatérítési ráta alapján 240 171,21 euró összegű támogatásban részesült a REA-tól.

Ellenőrzési eljárás

- 18 2021-ben a Bizottság ellenőrzést végzett a felperes által a „Horizont 2020” keretprogram keretében kötött három támogatási megállapodás – köztük a jelen ügyben szóban forgó támogatási megállapodás – végrehajtására vonatkozóan. Ami ez utóbbi megállapodást illeti, az ellenőrzés a 2015. szeptember 1. és 2018. augusztus 31. közötti időszakra vonatkozott.
- 19 2021. június 30-án a Bizottság megküldte a felperesnek az ellenőrzési jelentés tervezetét.
- 20 Egy 2021. december 21-i levelében (a továbbiakban: lezáró levél) és egy, ugyanezen a napon kelt végleges ellenőrzési jelentésben a Bizottság tájékoztatta a felperest az ellenőrzés végleges eredményeiről.
- 21 Az ellenőrzés során a Bizottság számos kiigazítást végzett a támogatási megállapodás alapján támogatható költségek tekintetében.
- 22 Különösen, a Bizottság úgy vélte, hogy a felperes két alkalmazottjának (a továbbiakban: érintett két alkalmazott) fizetett és a felperes által személyzeti költségként bejelentett bizonyos jutalmak vagy jutalékok (a továbbiakban: vitatott jutalmak) különböző kereskedelmi jellegű célkitűzések megvalósításához kapcsolódtak. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy az e jutalmaknak megfelelő költségek nem a projekt keretében merültek fel, és nem voltak szükségesek e projekt végrehajtásához, így azok nem felelnek meg a támogatási megállapodás 6.1. cikke a) pontjának iv. alpontjában előírt és a „Horizont 2020” keretprogram vonatkozásában a támogatási megállapodás magyarázó jegyzetekkel ellátott mintájában kifejtett támogathatósági feltételeknek (a továbbiakban: a támogatási megállapodás magyarázó jegyzetekkel ellátott mintája). A Bizottság tehát úgy ítélte meg, hogy a 14 758,03 euró összegű vitatott jutalmak nem támogathatók, ezért kiigazítást végzett.
- 23 Következésképpen, figyelembe véve a vagy a REA, vagy a felperes javára végzett különböző kiigazításokat, a Bizottság 12 927,34 euróval csökkentette a támogatási megállapodás alapján támogatható költségek teljes összegét.

- 24 A Bizottság egyébiránt úgy ítélte meg, hogy az ellenőrzés során feltárt bizonyos hibák esetlegesen rendszerszintűek vagy visszatérő jellegűek voltak. Következésképpen a Bizottság a támogatási megállapodás 22.5.1. cikkének megfelelően eljárást indított az ellenőrzés megállapításainak más támogatásokra való kiterjesztése iránt.
- 25 2022. február 21-i levelében (a továbbiakban: pontosító levél) azonban a Bizottság arról tájékoztatta a felperest, hogy az ellenőrzés megállapításait csak a folyamatban lévő támogatásokra terjesztette ki, kizárva a nem ellenőrzött időszakokat vagy támogatásokat. Pontosította, hogy az ellenőrzés megállapításainak kiterjesztésére irányuló eljárás e korlátozását kivételesen azért engedélyezték, mert a korábbi ellenőrzések nem tárták fel a kereskedelmi célkitűzéseken alapuló vitatott jutalmak támogathatóságának hiányát.

Visszatérítetési eljárás

- 26 A REA az „előzetes tájékoztató levél” című 2022. január 17-i levelében arról tájékoztatta a felperest, hogy a Bizottság által végzett ellenőrzés alapján és a 70%-os visszatérítési rátára tekintettel 9049,14 euró összeg visszatérítetését tervezi.
- 27 A felperesnek címzett 2022. február 23-i levelében (a továbbiakban: megerősítő levél) a REA megerősítette a 9049,14 euró összeg visszatérítetését. E levélhez csatolták az ugyanezen összegre vonatkozóan a REA által ugyanazon a napon kibocsátott terhelési értesítést (a továbbiakban: terhelési értesítés).

A felek kérelmei

- 28 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- nyilvánítsa „semmisnek, jogellenesnek és érvénytelennek” a Bizottság és a REA által elfogadott aktusokat, és különösen a lezáró levelet, a végleges ellenőrzési jelentést, a megerősítő levelet és a terhelési értesítést;
 - nyilvánítsa támogathatónak a támogatható költségekből kizárt összegeket, állapítsa meg azon jogát, hogy ezen összegeket figyelembe vegyék a támogatás összegének kiszámítása során, és állapítsa meg, hogy a Bizottság nem jogosult az említett összegek visszatérítetésére;
 - a Bizottságot és a REA-t kötelezze a költségek viselésére.
- 29 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- a rá vonatkozó részében utasítsa el a keresetet mint elfogadhatatlant;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 30 A REA azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet mint részben vagy egészben elfogadhatatlant, vagy ennek hiányában – az őt érintő részében – mint teljes egészében megalapozatlant;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A kereset tárgyáról és hatályáról

- 31 A felperes beadványai összességének szövegéből és tartalmából, és különösen a keresetlevél bevezető részéből és a válaszban szereplő pontosításokból, valamint abból a körülményből, hogy a Bizottság az ellenőrzési eljárást, míg a REA a visszatérítetési eljárást végezte, az következik, hogy a felperes lényegében:
- egyrészt az EUMSZ 263. cikkben alapuló első kereseti kérelmében azt kéri, hogy a Törvényszék semmisítse meg a Bizottság és a REA által tekintetében elfogadott jogi aktusokat, és különösen a lezáró levelet, a végleges ellenőrzési jelentést, a megerősítő levelet és a terhelési értesítést annyiban, amennyiben e jogi aktusok a támogatási megállapodás végrehajtására vonatkoznak;
 - másrészt az EUMSZ 272. cikkben alapuló második kereseti kérelmében azt kéri, hogy a Törvényszék állapítsa meg, hogy a vitatott jutalmak támogathatók, következésképpen pedig azt, hogy a Bizottság, így a REA nem jogosult az e jutalmaknak megfelelő összegek visszatérítésére.

A Törvényszék hatásköréről és a kereset elfogadhatóságáról

Az EUMSZ 263. cikk alapján előterjesztett kérelmekről

- 32 A Bizottság a Törvényszék eljárási szabályzatának 130. cikke alapján kifogást hoz fel, amelynek keretében többek között azt állítja, hogy a felperes megsemmisítés iránti kérelmei elfogadhatatlanok. Lényegében először is azzal érvel, hogy e kérelmek olyan aktusok ellen irányulnak, amelyek szerződéses összefüggésbe illeszkednek, és nem váltanak ki kötelező joghatásokat, és nem járnak közhatalmi jogosítványok gyakorlásával sem. Végeredményben ezen aktusok közül néhányat, nevezetesen a megerősítő levelet és a terhelési értesítést, a REA fogadott el, így a Bizottság nem rendelkezik passzív perbeli legitimációval ezen aktusokat illetően. Másodszor, a keresetlevél nem felel meg az eljárási szabályzat 76. cikkének d) és e) pontjában foglalt követelményeknek, mivel nem tartalmazza világosan a kereset jogalapját, és sem ténybeli, sem jog szempontból nem fejt ki a megtámadott jogi aktusok „semmisnek, jogellenesnek és érvénytelennek” való nyilvánítása iránti kérelmet.
- 33 A REA – anélkül, hogy formálisan az eljárási szabályzat 130. cikkének (1) bekezdése értelmében kifogást terjesztett volna elő – a Bizottság által hivatkozott okokhoz hasonló okokból szintén a megsemmisítés iránti kérelmek elfogadhatatlanságának megállapítását kéri. Többek között lényegében arra hivatkozik egyrészt, hogy a felperes szerződéses, nem pedig közigazgatási jellegű aktusok megsemmisítését kéri, másrészt pedig, hogy a megsemmisítés iránti kérelem alátámasztására felhozott jogalapok pontosításának hiányában a keresetlevél nem felel meg az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontjában foglalt követelményeknek.
- 34 A felperes vitatja a Bizottság és a REA érvelését, és azt állítja, hogy a megsemmisítés iránti kérelmei elfogadhatók.

- 35 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 263. cikkben alapuló megsemmisítés iránti keresettel lehet élni általában az uniós intézmények, szervek és hivatalok által hozott valamennyi olyan jogi aktussal szemben – függetlenül azok jellegétől vagy formájától –, amelyek olyan kötelező joghatásokat váltanak ki, amelyek a felperes jogi helyzetét jelentősen módosítva érinthetik az utóbbi érdekeit (1981. november 11-i IBM kontra Bizottság ítélet, 60/81, EU:C:1981:264, 9. pont; lásd még: 2020. július 16-i ADR Center kontra Bizottság ítélet, C-584/17 P, EU:C:2020:576, 62. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 36 E tekintetben csak azok az intézkedések minősülnek főszabály szerint megtámadható jogi aktusoknak, amelyek a közigazgatási eljárás végén véglegesen meghatározzák valamely uniós intézmény, szerv vagy hivatal álláspontját, valamint amelyek kötelező joghatások kiváltására irányulnak, kizárva többek között az olyan közbenső intézkedéseket, amelyek célja a végleges határozat előkészítése, és amelyek nem eredményeznek ilyen joghatásokat (1981. november 11-i IBM kontra Bizottság ítélet, 60/81, EU:C:1981:264, 10. pont; 2008. július 17-i Athinaïki Techniki kontra Bizottság ítélet, C-521/06 P, EU:C:2008:422, 42. pont).
- 37 Ezenkívül a felperes és az egyik uniós intézmény közötti szerződés esetén az EUMSZ 263. cikk alapján csak akkor lehet az uniós bíróságnál keresetet előterjeszteni, ha a megtámadott aktus olyan kötelező joghatások kiváltására irányul, amelyek kívül esnek a felek közötti szerződéses viszonyon, és amelyek a szerződő intézményre, szervekre vagy hivatalra – mint közigazgatási hatóságokra – ruházott közhatalmi jogkörök gyakorlásával járnak (2015. szeptember 9-i Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro kontra Bizottság ítélet, C-506/13 P, EU:C:2015:562, 20. pont; 2019. február 28-i Alfamicro kontra Bizottság ítélet, C-14/18 P, EU:C:2019:159, 50. pont; 2020. július 16-i ADR Center kontra Bizottság ítélet, C-584/17 P, EU:C:2020:576, 65. pont).
- 38 A jelen ügyben először is meg kell jegyezni, hogy a különböző megtámadott jogi aktusok mindegyike a támogatási megállapodás összefüggésébe illeszkedik, amely megállapodástól elválaszthatatlanok.
- 39 Egyrészt ugyanis a Bizottság által elfogadott jogi aktusok, és különösen a lezáró levél és a végleges ellenőrzési jelentés a támogatási megállapodás 22.1.3. és 22.5.1. cikkének rendelkezésein alapulnak, amelyekből az következik, hogy ezen intézmény elvégezhet olyan ellenőrzéseket, amelyek a nem támogatható költségek elutasításához vezethetnek (lásd a fenti 11. és 12. pontot).
- 40 Másrészt a REA által elfogadott jogi aktusok, és különösen a megerősítő levél és a terhelési értesítés a támogatási megállapodás 42.1. és 44. cikkén alapulnak, amelyekből kitűnik, hogy egy ellenőrzést követően ezen ügynökség elutasítja a nem támogatható költségeket, és a kedvezményezettől követelheti az összes kifizetett, de nem járó összeget (lásd a fenti 13. és 14. pontot).
- 41 Másodszor, az ügy iratainak egyetlen eleme alapján sem lehet arra következtetni, hogy a Bizottság és a REA közhatalmi jogköreit gyakorolva járt volna el.
- 42 Egyrészt ugyanis a Bizottság által elfogadott aktusok, és különösen a lezáró levél és a végleges ellenőrzési jelentés nem kötelezik, és még csak nem is hívják fel a felperest semmiféle összeg visszatérítésére, tehát nem módosítják annak jogi helyzetét.

- 43 Ráadásul a felperes állításával ellentétben sem a Bizottság által elfogadott jogi aktusok szövegéből, sem azok összefüggéseiből nem tűnik ki, hogy ezen intézmény arra kívánta volna kötelezni a REA-t, hogy kövesse a végleges ellenőrzési jelentés következtetéseit, és meg kívánta volna tiltani számára az azoktól való eltérést. Így a végleges ellenőrzési jelentés pontosítja, hogy annak célja „független vélemény” kifejtése a támogatás alapjául szolgáló költségek tényleges és támogatható jellegét illetően. Ami a lezáró levelet illeti, a Bizottság pontosítja, hogy az arra korlátozódik, hogy tájékoztassa a felperest az ellenőrzés eredményeiről, és hogy az nem fejt ki végleges álláspontot az ellenőrzés pénzügyi következményeivel kapcsolatban, mivel a REA-nak még elemeznie kell e következményeket, és erről tájékoztatnia kell a felperest.
- 44 Ebből következik, hogy a Bizottság által elfogadott aktusok, különösen a lezáró levél és a végleges ellenőrzési jelentés, előkészítő aktusoknak minősülnek, és önmagukban nem keletkeztetnek kötelező joghatást a felperessel vagy a REA-val szemben (lásd analógia útján: 2010. február 8-i Alisei kontra Bizottság végzés, T-481/08, EU:T:2010:32, 67. és 75. pont; 2016. június 9-i IREPA kontra Bizottság és Számvevőszék végzés, T-825/14, nem tették közzé, EU:T:2016:345, 30. pont). Ezen aktusok elfogadása még kevésbé jelenti közhatalmi jogkörök gyakorlását.
- 45 Másrészt a REA által elfogadott jogi aktusok, és különösen a megerősítő levél és a terhelési értesítés mindössze arra hívja fel a felperest, hogy fizessen meg 9049,14 eurót, és tájékoztatja őt arról, hogy fizetés hiányában ezen ügynökség ezen összeget például beszámítással vagy az EUMSZ 299. cikk alapján végrehajtható határozat elfogadásával fogja beszedni.
- 46 Márpedig a Bíróság pontosította, hogy az olyan terhelési értesítés vagy felszólítás, amely az esedékesség időpontjának, valamint a szerződéses követelés megfizetése feltételeinek a közlését tartalmazza, önmagában nem tekinthető végrehajtható okiratnak, még ha azok úgy is említik az EUMSZ 299. cikk szerinti végrehajtást, mint az egyéb visszatérítetési lehetőségek mellett arra az esetre fennálló visszatérítetési lehetőséget, ha az adós az előírt esedékesség időpontjában nem teljesít. Következésképpen a terhelési értesítés vagy a felszólítás nem irányul olyan joghatások kiváltására, amelyek közhatalmi jogkörök gyakorlásából erednek (lásd ebben az értelemben: 2015. szeptember 9-i Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro kontra Bizottság ítélet, C-506/13 P, EU:C:2015:562, 23. és 24. pont; 2019. február 28-i Alfamicro kontra Bizottság ítélet, C-14/18 P, EU:C:2019:159, 52. pont; 2020. július 16-i ADR Center kontra Bizottság ítélet, C-584/17 P, EU:C:2020:576, 66. pont).
- 47 Ebből következik, hogy a REA által elfogadott jogi aktusok, és különösen a megerősítő levél és a terhelési értesítés, sem jelentik a közhatalmi jogkörök gyakorlását.
- 48 E körülmények között a megtámadott jogi aktusok nem képezhetik az EUMSZ 263. cikk alapján megsemmisítés iránti kereset tárgyát.
- 49 Következésképpen a felperes megsemmisítés iránti kereseti kérelmeit a Bizottság által felhozott elfogadhatatlansági kifogásnak, illetve e tekintetben a Bizottság és a REA által hivatkozott elfogadhatatlanságnak megfelelően mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani. E körülmények között nem szükséges megvizsgálni ez utóbbiak azon érvelését, amely szerint e következtetések egyébiránt nem felelnek meg az eljárási szabályzat 76. cikkének d) és e) pontjában foglalt követelményeknek.

A Bizottsággal szemben az EUMSZ 272. cikk alapján előterjesztett kereseti kérelmekről

- 50 Az eljárási szabályzat 130. cikke alapján előterjesztett kifogásában a Bizottság arra hivatkozik, hogy az EUMSZ 272. cikk alapján vele szemben megfogalmazott kereseti kérelmek „elfogadhatatlanok”. Ugyanis, mivel nem részes fele a támogatási megállapodásnak, nincs passzív perbeli legitimációja.
- 51 A felperes vitatja a Bizottság érvelését, és azt állítja, hogy a Bizottsággal szemben az EUMSZ 272. cikk alapján eljárás indítható.
- 52 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 272. cikk alapján indított eljárásban csak a választottbírói kikötést tartalmazó szerződés részes felei szerepelhetnek félként (lásd ebben az értelemben: 1976. december 7-i Pellegrini kontra Bizottság és Flexon-Italia ítélet, 23/76, EU:C:1976:174, 31. pont; 2021. június 16-i Green Power Technologies kontra Bizottság és Entreprise commune ECSEL végzés, T-533/20, nem tették közzé, EU:T:2021:375, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 53 A jelen ügyben nem vitatott, hogy a támogatási megállapodás tartalmaz egy olyan választottbírói kikötést, amely a Törvényszékre ruház hatáskört (lásd e megállapodás fenti 16. pontban említett 57.2. cikkét).
- 54 A támogatási megállapodást azonban csak a felperes és a REA írta alá, amely utóbbi az Unió jogi személyiségétől elkülönülő jogi személyiséggel rendelkezik (lásd a fenti 3. pontot). Ennélfogva a REA a felperes egyetlen szerződéses partnere, és a Bizottság nem minősíthető e megállapodás részes felének.
- 55 E következtetést nem kérdőjelezheti meg az a tény, hogy a REA által elfogadott jogi aktusok, és különösen a megerősítő levél és a terhelési értesítés, a Bizottság által elfogadott jogi aktusokon, többek között a lezáró levélen és a végleges ellenőrzési jelentésen alapulnak. Ugyanis a támogatási megállapodás azon kikötései, amelyek előírják, hogy a Bizottság ellenőrzést végezhet (lásd a támogatási megállapodás fenti 11. pontban említett 22.1.3. cikkét), és hogy a REA ezt követően ezen ellenőrzésből következtetéseket vonhat le, többek között a nem támogatható költségek elutasítása révén (lásd a támogatási megállapodás fenti 12. és 13. pontban említett 22.5.1. és 42.1. cikkét), a támogatási megállapodásokban szokás szerint szereplő szabványzáradékok, és nem céljuk, sem pedig hatásuk az, hogy a Bizottságnak a „támogatási megállapodás részes fele” minőséget tulajdonítsák (lásd ebben az értelemben: 2021. június 16-i Green Power Technologies kontra Bizottság és Entreprise commune ECSEL végzés, T-533/20, nem tették közzé, EU:T:2021:375, 44. és 45. pont).
- 56 Ebből következik, hogy amennyiben a Bizottság nem részes fele a támogatási megállapodásnak, a Törvényszék nem rendelkezik hatáskörrel a felperesek EUMSZ 272. cikk alapján előterjesztett és ezen intézmény ellen irányuló kérelmeinek elbírálására (lásd ebben az értelemben: 1976. december 7-i Pellegrini kontra Bizottság és Flexon-Italia ítélet, 23/76, EU:C:1976:174, 31. pont; 2021. június 16-i Green Power Technologies kontra Bizottság és Entreprise commune ECSEL végzés, T-533/20, nem tették közzé, EU:T:2021:375, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 57 Következésképpen a felperes által a Bizottsággal szemben az EUMSZ 272. cikk alapján előterjesztett kérelmeket el kell utasítani, mivel azokat az azok elbírálására hatáskörrel nem rendelkező bíróság előtt terjesztették elő.

- 58 A fentiekből következik, hogy a kereset érdemben csak annyiban vizsgálható, amennyiben azt az EUMSZ 272. cikk alapján nyújtották be, és a REA ellen irányul.

A REA-val szemben az EUMSZ 272. cikk alapján előterjesztett kérelmek megalapozottságáról

- 59 A REA-val szemben az EUMSZ 272. cikk alapján előterjesztett kérelmeinek alátámasztására a felperes formálisan három jogalapra hivatkozik, amelyek közül az elsőt arra alapítja, hogy a vitatott jutalmak nem kereskedelmi jellegűek, a másodikat a bizalomvédelem elvének a megsértésére, a harmadikat pedig a támogatási megállapodás téves értelmezésére alapítja.
- 60 E három jogalap tartalmára tekintettel először és együttesen az első és a harmadik jogalapot kell megvizsgálni, amelyeknek mindegyike lényegében a támogatási megállapodás megsértésén alapul, majd ezt követően a második, a bizalomvédelem elvének megsértésére alapított jogalapot.

Az első és harmadik, a támogatási megállapodás megsértésére alapított jogalapról

- 61 Első és harmadik jogalapjával a felperes lényegében azt állítja, hogy a vitatott jutalmakat a projekt keretében fizették ki, és hogy azok szükségesek voltak annak végrehajtásához, így megfeleltek a támogatási megállapodás 6.1. cikke a) pontjának iv. alpontjában előírt, a támogatási megállapodás magyarázó jegyzetekkel ellátott mintájának fényében értelmezett támogathatósági feltételeknek.
- 62 A REA vitatja a felperes érvelését.

– Általános észrevételek

- 63 Először is, a támogatási megállapodás 6.1. cikke a) pontja iv. alpontjának és 6.2. cikke A.1. pontjának a fenti 7. és 8. pontban hivatkozott együttes rendelkezéseiből az következik, hogy a tényleges és a közvetett személyzeti költségek különösen azzal a feltétellel támogathatók, hogy azok „[a projekttel] kapcsolatban” merülnek fel, és „szükségesek annak végrehajtásához”.
- 64 Másodsor, a felperes és a REA a támogatási megállapodás magyarázó jegyzetekkel ellátott mintájában szereplő magyarázatokra is hivatkozik a személyzeti költségek támogathatóságának feltételeit illetően. E dokumentum a jelen ügyben alkalmazandó, 2015. március 30-i változatában (lásd az említett minta 46. oldalát), amely a támogatási megállapodás Bizottság által kidolgozott általános mintájának (a továbbiakban: a támogatási megállapodás általános mintája) 6. cikkét magyarázza, a következőket fejt ki:

„[...] Az alkalmazottaknak kifizetett osztalékok (nyereségfelosztás) [a támogatási megállapodás általános mintája] 6.5. cikke a) pontjának i. alpontja értelmében nem támogathatók. (Mindazonáltal a szervezet általános pénzügyi teljesítményén [pl. jövedelmezőségen vagy többleten] alapuló [díjazás]-kiegészítések változó összegű elemekként elfogadhatók, amennyiben megfelelnek az alábbi feltételeknek.)

Példák (elfogadhatók):

Ha az év végén a társaság nyeresége több mint X [euró] (vagy több mint X%), minden egyes alkalmazott az alapdíjazása z%-ában kiegészítésben (vagy bruttó fizetésének részeként x [euró] rögzített kiegészítésben) részesül.

Példák (nem elfogadhatók):

Ha az év végén a társaság nyeresége több mint X [euró] (vagy több mint X%), e nyereség z%-át kiegészítő díjazás útján szétosztják az alkalmazottak között.

A kereskedelmi célkitűzések (például az értékesítési cél elérésére x [euró], az értékesítés X%-a) vagy a pénzeszközök gyűjtésére irányuló célkitűzések (például a kapott külső finanszírozás projektjeként x [euró] jutalom, a kapott külső finanszírozás x%-a) alapján kiszámított díjazás semmilyen része sem támogatható. Ennek az az oka, hogy [e költségek] nem [az érintett projekttel] kapcsolatban merültek fel, és nem is szükségesek annak végrehajtásához.

Példa (nem támogatható, mivel a pénzeszközök gyűjtésére irányuló célkitűzéshez kapcsolódik): [n]em támogatható az egyedi támogatás elnyerésének jutalmazásáért fizetett jutalom [...]"

- 65 Meg kell jegyezni, hogy – amint a bevezető részében pontosításra került – a támogatási megállapodás magyarázó jegyzetekkel ellátott mintája a támogatási megállapodás általános mintájának magyarázatára, valamint arra irányul, hogy lehetővé tegye a felhasználók számára az e minta alapján megfogalmazott támogatási megállapodások megértését és értelmezését. Bár e dokumentum, amelyet közzétettek, és valamennyi szerződő fél számára hozzáférhető, nem bír kötelező erővel, azon összefüggésbe tartozik, amelyben a támogatási megállapodást megkötötték, és következésképpen azt a Törvényszéknek e megállapodás értelmezése céljából figyelembe kell vennie (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2017. november 14-i Alfamicro kontra Bizottság ítélet, T-831/14, nem tették közzé, EU:T:2017:804, 68. és 104. pont; 2022. július 13-i VeriGraft kontra Eisma ítélet, T-457/20, EU:T:2022:457, 109. pont).
- 66 Harmadszor, a felperes részéről felmerült költségek támogatható jellegével kapcsolatos bizonyítási teher megoszlását a támogatási megállapodásra alkalmazandó anyagi jog, vagyis – a szükség esetén a belga joggal kiegészített – uniós jog szabályozza (lásd a fenti 15. pontot). A szerződések teljesítését szabályozó uniós jogi rendelkezés hiányában a korábbi belga polgári törvénykönyv 1315. cikkét kell alkalmazni, amely *ratione temporis* alkalmazandó a jelen ügy tényállására. E cikk kimondja, hogy annak kell bizonyítania valamely kötelezettség teljesítését, aki azt kéri, és fordítva, annak, aki azt állítja, hogy mentesül a kötelezettség alól, igazolnia kell a kifizetést, vagy azt a tény, amely a kötelezettségének megszűnéséhez vezetett. Ebből következik, hogy a költségeket az uniós pénzügyi támogatás odaítélésére bejelentő felperesre hárul annak bizonyítása, hogy e költségek megfelelnek a támogatási megállapodásban előírt támogathatósági feltételeknek (lásd ebben az értelemben: 2014. július 16-i Isotis kontra Bizottság ítélet, T-59/11, EU:T:2014:679, 83. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2022. április 27-i Sieć Badawcza Łukasiewicz – Port Polski Ośrodek Rozwoju Technologii kontra Bizottság ítélet, T-4/20, EU:T:2022:242, 113. és 114. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

– *A felperes által bevezetett jutalomrendszer leírása*

- 67 A felperes az alkalmazottainak fizetett jutalmakra vonatkozóan bevezetett egy rendszert.
- 68 A felperes belső irataiból kitűnik, hogy általánosságban e jutalmak összege különböző célkitűzéseket vagy célokat vesz figyelembe, mint például i. egy adott megrendelés árrése, ii. a hozzájárulási árrés, iii. új megrendelések megszerzése, iv. átlagos beszédési idő, v. a munkavállaló által egy adott megrendeléssel töltött napok száma, vi. a kibocsátandó számlák, vii. az adott megrendelésből származó jövedelem és viii. a kamatok, adózás és értékcsökkenési leírás előtti eredmény (a továbbiakban: i. célkitűzés, ii. célkitűzés, iii. célkitűzés, iv. célkitűzés, v. célkitűzés, vi. célkitűzés, vii. célkitűzés, illetve viii. célkitűzés).

- 69 A gyakorlatban e célkitűzések vagy egy egyedi megrendeléshez (i., v. és vii. célkitűzés), vagy a felperes egyik részlegének a referenciaterület tekintetében folytatott éves tevékenységéhez (ii–iv. és vi. célkitűzés), vagy a felperesnek vagy egy csoportjának az általános pénzügyi teljesítményéhez (viii. célkitűzés) kapcsolódnak. E célkitűzéseket akkor tekintik megvalósultnak, ha elérik a (minimális vagy maximális) küszöbértéket.
- 70 A jutalmak elvét és összegét a felperes és az alkalmazottai között megtárgyalt egyéni ösztönző tervekben szereplő juttatási és számítási szabályok alapján határozzák meg. Ezen ösztönző tervek általában azt írják elő, hogy a jutalmat az i–vii. célkitűzések valamelyikének megvalósulása esetén nyújtják, és hogy e jutalom bruttó összegét az érintett célkitűzés alapján elért eredmények alapján számítják ki. Adott esetben a figyelembe vett különböző célkitűzésekből eredő jutalmakat tehát összeadják egy átfogó jutalom megszerzése érdekében. „A meg nem felelés lezárásának késedelme” esetén szankció kerül kiszabásra. Végül a viii. célkitűzéshez kapcsolódó szorzótényezőt alkalmaznak a teljes jutalom modulálására és az alkalmazottnak járó jutalom elnyerése érdekében, amely azonban nem haladhat meg egy maximális összeget.
- 71 Konkrétan, ami a támogatási megállapodásban említett projektet illeti, a két érintett alkalmazott által aláírt ösztönző terveket csatolták az iratokhoz. Ezen ösztönző tervekből kitűnik, hogy az e két alkalmazottnak fizetett jutalom összegét először is az adott megrendelés árrése (i. célkitűzés a két alkalmazott közül kizárólag az egyik esetében), másodsor a hozzájárulási árrés (ii. célkitűzés), harmadszor pedig a kamatok, adózás és értékcsökkenési leírás előtti eredmény (viii. célkitűzés) alapján számítják ki. Egyébiránt az e két alkalmazottnak nyújtott jutalmak felső határa évente 9450 euró, illetve 20 250 euró.
- *A vitatott jutalmak támogatható vagy nem támogatható jellege*
- 72 Az ellenőrzési és beszedési eljárások során a Bizottság és a REA lényegében úgy ítélte meg, hogy a vitatott jutalmak kereskedelmi jellegű célok megvalósításához kapcsolódtak, és hogy ezért nem minősülnek támogatható költségeknek (lásd a fenti 22. pontot).
- 73 A Törvényszék előtt a REA pontosítja álláspontját, és kifejti többek között, hogy a fenti 68. pontban felsorolt célkitűzések, és különösen az adott megrendelés árrésére (i. célkitűzés) és a hozzájárulási árrésre (ii. célkitűzés) vonatkozó célkitűzések nyilvánvalóan kereskedelmi jellegű tevékenységek folytatásának felelnek meg. Megállapítja továbbá, hogy a vitatott jutalmak összegét közvetlenül a kereskedelmi célkitűzésekkel arányosan határozzák meg. Így például az elért árrésekhez kapcsolódó jutalmakat a referencia-árrés értékének túllépése esetén és az elért árrések szorzótényezővel történő megszorítása esetén ítélik oda. A REA a támogatási megállapodás magyarázó jegyzetekkel ellátott mintájában szereplő magyarázatokra támaszkodva ebből azt a következtetést vonja le, hogy a vitatott jutalmak a jellemzőikre tekintettel kereskedelmi jellegűek, és hogy következésképpen nem felelnek meg a projekttel kapcsolatban felmerült költségeknek, és nem szükségesek annak végrehajtásához, így nem felelnek meg a támogatási megállapodás 6.1. cikke a) pontjának iv. alpontjában előírt támogathatósági feltételeknek.
- 74 A felperes elismeri, hogy a támogatási megállapodás magyarázó jegyzetekkel ellátott mintájában szereplő magyarázatoknak megfelelően nem támogatható semmiféle olyan jutalom, amelyet kereskedelmi célkitűzések alapján számítanak ki. Nem vitatja a REA azon megállapítását sem, amely szerint a vitatott jutalmak feltételhez vannak kötve, és arányosak bizonyos célkitűzések megvalósításával (lásd a fenti 73. pontot).

- 75 Mindazonáltal a felperes vitatja a vitatott jutalmak kereskedelmi jellegét. Lényegében azt állítja, hogy a vitatott jutalmak – tévesen „jutaléknak” való minősítésük ellenére – a vállalkozás szintjén vagy legalábbis annak egy részlegének szintjén meghatározott átfogó és kollektív gazdasági célkitűzések megvalósításához, nem pedig az egyes alkalmazottak szintjén meghatározott egyedi kereskedelmi (és különösen értékesítési) célkitűzések megvalósításához kapcsolódnak. Ennélfogva e jutalmak „a szervezet általános pénzügyi teljesítményén alapuló kiegészítéseknek” minősülnek, következésképpen azok a támogatási megállapodás magyarázó jegyzetekkel ellátott mintájában szereplő magyarázatoknak megfelelően támogathatóak.
- 76 Egyébiránt a felperes azzal érvel, hogy a vitatott jutalmak összegének van egy felső határa, így e jutalmak nem tekinthetők olyan „osztalékoknak”, amelyek a támogatási megállapodás magyarázó jegyzetekkel ellátott mintája értelmében véve nem támogathatók.
- 77 Mielőtt konkrétan megvizsgálánk, hogy a vitatott jutalmak támogathatók voltak-e, és megvizsgálánk a felperes érvelését, a támogatási megállapodás magyarázó jegyzetekkel ellátott mintájában szereplő magyarázatokat figyelembe véve el kell végezni a támogatási megállapodás 6.1. cikke a) pontja iv. alpontjának értelmezését.
- 78 Mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy a felek által hivatkozott és a fenti 64. pontban ismertetett, a támogatási megállapodás magyarázó jegyzetekkel ellátott mintájának kivonata nem támogathatóként kizár két különböző költségkategoriót, nevezetesen egyrészt az alkalmazottaknak fizetett osztalékokat és nyereséget, másrészt pedig a kereskedelmi célkitűzések vagy a pénzeszközök gyűjtésére irányuló célkitűzések alapján kiszámított kiegészítő díjazást. E két költségkategoriót ugyanis nem lehet a támogatási megállapodás általános mintája 6.1. cikke a) pontjának iv. alpontja értelmében vett, „[az érintett projekttel] kapcsolatban felmerült és annak végrehajtásához szükséges költségeknek” minősíteni.
- 79 Emellett a következő pontosításokat kell tenni.
- 80 Először is, ami az alkalmazottaknak fizetett osztalékokat és nyereséget illeti, a támogatási megállapodás magyarázó jegyzetekkel ellátott mintájában az szerepel, hogy a szervezet általános pénzügyi teljesítményén alapuló, változó vagy rögzített kiegészítő díjazás mindazonáltal támogatható lehet, feltéve hogy azok megfelelnek bizonyos feltételeknek.
- 81 E tekintetben az első feltétel a kiegészítő díjazás kiszámításának módjára vonatkozik. A támogatási megállapodás magyarázó jegyzetekkel ellátott mintájában szereplő példákból következik, hogy a kiegészítő díjazásra átalányösszeg vagy az alapfizetés bizonyos százalékának formájában kerülhet sor. Ezzel szemben az említett kiegészítésre nem kerülhet sor a társaság nyeresége bizonyos százalékának formájában, mivel ebben az esetben az osztalékfizetésnek minősülne.
- 82 A második feltétel a kereskedelmi célkitűzések vagy a pénzeszközök gyűjtésére irányuló célkitűzések alapján számított kiegészítő díjazások kizárására vonatkozik (lásd az alábbi 83. pontot). Ebből következik, hogy – amint a REA lényegében és helyesen megjegyzi – a szervezet általános pénzügyi teljesítményén alapuló kiegészítő díjazás nem támogatható, ha – elválaszthatatlanul – kereskedelmi célkitűzéseken vagy a pénzeszközök gyűjtésére irányuló célkitűzéseken is alapul.
- 83 Másodszor, ami a kereskedelmi célkitűzések vagy a pénzeszközök gyűjtésére irányuló célkitűzések alapján számított kiegészítő díjazásokat illeti, a támogatási megállapodás magyarázó jegyzetekkel ellátott mintája lényegében pontosítja, hogy az ilyen célkitűzések megvalósítása ellenében

nyújtott rögzített vagy változó jutalmak nem támogathatók. Ez a helyzet többek között az átalányösszeg formáját öltő olyan jutalmak esetében, amelyek feltétele, hogy megvalósítsanak egy értékesítési vagy pénzeszközök gyűjtésére irányuló célkitűzést, vagy megvalósítsák az értékesítések vagy a gyűjtött pénzeszközök bizonyos százalékának célkitűzését.

- 84 E tekintetben a támogatási megállapodás magyarázó jegyzetekkel ellátott mintájából nem tűnik ki, hogy csak az alkalmazott szintjén meghatározott célkitűzések minősíthetők kereskedelmi vagy pénzeszközök gyűjtésére irányuló célkitűzéseknek, így a szervezet egészének szintjén vagy annak valamely részlegének szintjén meghatározott célkitűzések *per definitionem* nem ölthetnek ilyen kereskedelmi vagy pénzeszközök gyűjtésére irányuló jelleget. Ebből következik, hogy ellentétben azzal, amit a felperes állít, a szervezet egészének szintjén (vagy *a fortiori* annak valamely részlegének szintjén) meghatározott célkitűzéseken alapuló kiegészítő díjazások nem feltétlenül támogathatók. Így a támogatási megállapodás magyarázó jegyzetekkel ellátott mintájában szereplő, támogatható kiegészítő díjazásokat először is a szervezet egészének szintjén kell meghatározni, ezt követően azoknak e szervezet általános pénzügyi teljesítményén kell alapulniuk, végül pedig nem vonatkozhatnak kereskedelmi célkitűzésekre vagy pénzeszközök gyűjtésére irányuló célkitűzésekre.
- 85 E megfontolások fényében kell értelmezni a támogatási megállapodás rendelkezéseit, és kell értékelni azt, hogy a vitatott jutalmak támogathatók voltak-e, vagy sem.
- 86 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a felperes által bevezetett jutalomrendszer kétféle célkitűzésen alapul.
- 87 Először is, a fenti 68. pontban felsorolt első hét célkitűzést vagy egy egyedi megrendelésre, vagy a felperes valamely részlegének az év során folytatott tevékenységére tekintettel határozzák meg. Ez a helyzet különösen a két érintett alkalmazott ösztönző terveiben említett, az adott megrendelés árrése (i. célkitűzés) és a hozzájárulási árrés (ii. célkitűzés) esetében, mivel ezen árrések közül az első egy egyedi megrendeléshez, a második pedig a felperes egyik részlegének az év során folytatott tevékenységéhez kapcsolódik (lásd a fenti 69. pontot). Úgy tűnik tehát, hogy e különböző célkitűzések kereskedelmi jellegűek, és nem kapcsolódnak a felperes általános pénzügyi teljesítményéhez.
- 88 Ráadásul az első hét célkitűzés alapján nyújtott jutalmak feltételhez vannak kötve, és arányosak az említett célkitűzések megvalósításával. Különösen, a két érintett alkalmazott ösztönző terveiben említett, az adott megrendelés árréséhez és a hozzájárulási árréshez kapcsolódó jutalmak közvetlenül arányosak az elért árréssel (lásd a fenti 73. és 74. pontot).
- 89 Ebből következik, hogy az első hét célkitűzésre tekintettel nyújtott jutalmak mind tárgyuk, mind számítási módjuk miatt kereskedelmi jellegűek.
- 90 Másodszor, a fenti 68. pontban említett nyolcadik és egyben utolsó célkitűzés, vagyis a kamatok, adózás és értékcsökkenési leírás előtti eredmény, amelyet a két érintett alkalmazott ösztönző tervei szintén kifejezetten említenek, kétségtelenül a felperes és a csoportjához tartozó többi társaság általános pénzügyi teljesítményéhez kapcsolódik.
- 91 Mindazonáltal, még azon kérdéstől is függetlenül, hogy elfogadható-e a felperes csoportjához tartozó többi társaság pénzügyi teljesítményének figyelembevétele, meg kell állapítani, hogy a kamatok, adózás és értékcsökkenési leírás előtti eredményt a támogatási megállapodás magyarázó jegyzetekkel ellátott mintájának megfelelően nem veszik figyelembe az átalányösszeg

vagy az alapfizetés meghatározott százaléka formájában lévő, önálló jutalom kiszámítása során. Ezt a célkitűzést ugyanis kizárólag az első hét célkitűzés alapján nyújtott jutalmak összegének modulálása céljából használják (lásd a fenti 70. pontot). Márpedig ezen előbbiek elve és összege kereskedelmi célkitűzések megvalósításától függ (lásd a fenti 89. pontot).

- 92 Ilyen körülmények között úgy tűnik, hogy a felperes által az alkalmazottainak fizetett jutalmak alapvetően kereskedelmi célkitűzéseken alapulnak, következésképpen az e jutalmaknak megfelelő költségek nem a projekttel kapcsolatban merültek fel, és nem is szükségesek e projekt végrehajtásához. Következésképpen az ilyen jutalmak nem felelnek meg a támogatási megállapodás 6.1. cikke a) pontjának iv. alpontjában előírt feltételeknek.
- 93 E következtetést nem kérdőjelezi meg a felperes fenti 75. és 76. pontban összefoglalt érvelése.
- 94 Először is a felperes arra hivatkozik, hogy a fenti 68. pontban felsorolt célkitűzések nem az alkalmazott egyéni tevékenységéhez, hanem a vállalkozás vagy annak egyik részlege által elért kollektív eredményekhez kapcsolódnak.
- 95 E tekintetben, még feltételezve is azt, hogy a fenti 68. pontban felsorolt célkitűzések nem kapcsolódnak az alkalmazott egyéni tevékenységéhez, a fenti 84. pontban kifejtett elvekből az következik, hogy a szervezet vagy annak valamely részlege szintjén meghatározott célkitűzések lehetnek kereskedelmi jellegűek. Márpedig ez a helyzet az első hét célkitűzéssel kapcsolatban (lásd a fenti 87. pontot).
- 96 Másodszor, a felperes úgy véli, hogy áruk vagy szolgáltatások „értékesítésére” irányuló tevékenységek bevonásának hiányában a fenti 68. pontban felsorolt célkitűzések nem „kereskedelmi”, hanem „gazdasági” célkitűzéseknek minősülnek.
- 97 Ugyanakkor a felperes nem terjeszt elő olyan meggyőző magyarázatot, amely lehetővé tenné a „kereskedelmi célkitűzés” fogalmának kizárólag az „értékesítési” tevékenységekre való korlátozását, a „gazdasági célkitűzés” különálló fogalmának meghatározását, és a szervezet általános pénzügyi teljesítményéhez nem kapcsolódó „gazdasági célkitűzéseken” alapuló jutalmak támogathatóságának elismerését. Különösen, meg kell állapítani, hogy a támogatási megállapodás magyarázó jegyzetekkel ellátott mintája nem említ ilyen „gazdasági célkitűzéseket”. Ez a dokumentum kizárólag egyrészt a bizonyos feltételek mellett támogatható jutalmak egy kategóriáját, nevezetesen a szervezet általános pénzügyi teljesítményén alapuló jutalmakat említi, másrészt pedig a jutalmak két, semmilyen körülmények között nem támogatható kategóriáját, nevezetesen a kereskedelmi célkitűzések és a pénzeszközök gyűjtésére irányuló célkitűzések alapján kiszámított jutalmakat említi.
- 98 Harmadszor, a felperes arra hivatkozik, hogy az alkalmazottnak fizetett jutalom összegének van egy felső határa.
- 99 Mindazonáltal, amint a REA helyesen megjegyzi, e felső határ nem befolyásolja a jutalom támogathatóságát. A kereskedelmi célkitűzések alapján kiszámított kiegészítő díjazás ugyanis *per definitionem* nem támogatható, mégpedig függetlenül a kiszámítási módjától, annak rögzített vagy változó jellegétől, valamint attól, hogy van-e felső határa, vagy sem.
- 100 Negyedszer, a felperes arra hivatkozik, hogy a vitatott jutalmak nem tekinthetők olyan osztalékoknak, amelyek révén az alkalmazottak a szervezet nyereségét kapják.

- 101 Ez az érv hatástalan. A kereskedelmi célkitűzések alapján kiszámított olyan kiegészítő díjazás ugyanis, mint amelyet a felperes az alkalmazottainak fizet, *per definitionem* nem támogatható, még akkor sem, ha egyébként nem rendelkezik az osztalék jellemzőivel.
- 102 Ötödször, a felperes egy független könyvvizsgáló társaság által készített olyan jegyzetre hivatkozik, amely megállapította a felperes által az alkalmazottainak fizetett jutalmak támogathatóságát.
- 103 Ugyanakkor egyrészt e jegyzet nem tekinthető semleges és független szakvéleménynek, mivel azt a felperes kérésére készítették el. Ebből következik, hogy az nem rendelkezik vitathatatlan bizonyító erővel (lásd analógia útján: 2011. március 3-i Siemens kontra Bizottság ítélet, T-110/07, EU:T:2011:68, 137. pont). Másrészt az említett jegyzet a felperes által bevezetett jutalomrendszer rövid elemzésére szorítkozik, és a jelen ítéletben már elemzett jogi vagy ténybeli elemekre tekintettel semmilyen további jogi vagy ténybeli elemet nem állapít meg.
- 104 Ilyen körülmények között a felperes nem igazolja a vitatott jutalmak támogathatóságát.
- 105 Következésképpen az első és a harmadik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 106 E körülmények között nem szükséges megvizsgálni a REA által felhozott, és azon alapuló elfogadhatatlansági kifogásokat, hogy egyrészt a keresetlevél a harmadik jogalapot illetően nem felel meg az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontjában foglalt követelményeknek, másrészt pedig, hogy a felperesnek a fenti 96. pontban összefoglalt érve olyan új jogalapot tartalmaz, amelyet első alkalommal a válasz szakaszában hoztak fel.

A második, a bizalomvédelem elvének megsértésére alapított jogalapról

- 107 Második jogalapjával a felperes lényegében azt állítja, hogy a Bizottság és a REA által a vitatott jutalmak támogathatóságának megkérdőjelezése a bizalomvédelem elve megsértésének minősül. A Bizottság ugyanis több alkalommal elismerte a támogatható költségek meghatározása módszerének megalapozottságát, és elfogadta a vitatott jutalmak támogatható költségként való figyelembevételét.
- 108 A REA vitatja a felperes érvelését.
- 109 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy amikor az Unió intézményei, szervei, hivatalai vagy ügynökségei szerződést teljesítenek, továbbra is terhelik őket az Európai Unió Alapjogi Chartájából és az uniós jog általános elveiből eredő kötelezettségek (lásd ebben az értelemben: 2020. július 16-i ADR Center kontra Bizottság ítélet, C-584/17 P, EU:C:2020:576, 86. pont). Így, ha a felek szerződésükben választottbírói kikötés útján úgy döntenek, hogy az e szerződéssel kapcsolatos jogviták elbírálására vonatkozó hatáskört az uniós bíróságra ruházzák, az említett bíróság az említett szerződésben kikötött alkalmazandó jogtól függetlenül hatáskörrel rendelkezik az Alapjogi Charta és az uniós jog általános elvei esetleges megsértésének vizsgálatára (2020. július 16-i Inclusion Alliance for Europe kontra Bizottság ítélet, C-378/16 P, EU:C:2020:575, 81. pont).
- 110 Ebből következik, hogy a felperes azzal, hogy az EUMSZ 272. cikk alapján előterjesztett kérelmeinek alátámasztása érdekében a bizalomvédelem elvének megsértésére hivatkozik, egy olyan szabályra hivatkozik, amelyet az uniós közigazgatásnak szerződéses jogviszony keretében tiszteletben kell tartania.

- 111 Ezenkívül a jelen ügyben másodlagosan alkalmazandó belga jog alapján (lásd a fenti 15. és 66. pontot) a jogos bizalom valamely formájára lehet hivatkozni a szerződések jogában, mivel az hozzájárul a feleket terhelő azon kötelezettség tiszteletben tartásához, hogy egy szerződést jóhiszeműen hajtsanak végre (lásd ebben az értelemben: 2015. november 18-i Synergy Hellas kontra Bizottság ítélet, T-106/13, EU:T:2015:860, 72. és 73. pont; 2017. május 4-i Meta Group kontra Bizottság ítélet, T-744/14, nem tették közzé, EU:T:2017:304, 193. és 194. pont).
- 112 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a jogos bizalomra való hivatkozás joga feltételezi, hogy az Unió hatáskörrel rendelkező hatóságai pontos, feltételhez nem kötött és egybehangzó, valamint hitelt érdemlő és megbízható forrásokból származó ígéreteket tettek az érdekelt számára. Ezzel szemben ezen ígérek hiányában senki nem hivatkozhat ezen elv megsértésére (lásd: 2011. március 17-i AJD Tuna ítélet, C-221/09, EU:C:2011:153, 72. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. július 16-i ADR Center kontra Bizottság ítélet, C-584/17 P, EU:C:2020:576, 75. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 113 A jelen ügyben a bizalomvédelem elve megsértésének bizonyítása érdekében a felperes a Bizottság három olyan állásfoglalására hivatkozik, amelyeket egymás után és időrendi sorrendben kell megvizsgálni.
- 114 A felperes elsősorban kifejti, hogy a kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogram (2007–2013) (a továbbiakban: hetedik keretprogram) keretében a Bizottság jóváhagyta a személyzeti költségek kiszámításához alkalmazott módszertant, és kérte a felperest, hogy értesítse őt az e módszertanban bekövetkezett bármely változásról.
- 115 E tekintetben nem vitatott, hogy 2011. március 17-én a felperes benyújtott a Bizottsághoz egy, a személyzeti költségei kiszámításához alkalmazott módszertant leíró igazolási formanyomtatványt (a továbbiakban: módszertani igazolás). Ez a dokumentum egy „ösztönző levelekkel” odaítélt, és egyrészt az alkalmazott egyéni teljesítménye, másrészt a vállalkozás, illetve annak azon részlegének a teljesítménye alapján meghatározott változó jutalmak rendszerét tartalmazta, amelyhez az említett alkalmazottat beosztották.
- 116 2011. július 1-jei levelében a Bizottság jóváhagyta a módszertani igazolást (a továbbiakban: módszertani igazolást jóváhagyó levél). E levél pontosította többek között, hogy abban az esetben, ha az igazolt módszertan módosul, a felperesnek be kell jelentenie a Bizottságnak a bekövetkezett változásokat, és új módszertani igazolást kell benyújtania.
- 117 Mindazonáltal a REA-hoz hasonlóan először is meg kell jegyezni, hogy a módszertani igazolás a hetedik keretprogramra vonatkozik. A hasonlóság és a folytonosság elemeinek fennállása ellenére e hetedik keretprogram elkülönül a helyébe lépő „Horizont 2020” keretprogramtól, amelybe a projekt illeszkedik. Egyébiránt a módszertani igazolást jóváhagyó levél jelzi, hogy ezen igazolás a hetedik keretprogram időtartamára érvényes, és nem irányozza elő ezen érvényességnek egy későbbi keretprogram keretében történő esetleges meghosszabbítását. Ezenkívül a támogatási megállapodás magyarázó jegyzetekkel ellátott mintája (lásd az említett minta 155. oldalát) kifejezetten pontosítja, hogy a hetedik keretprogram keretében jóváhagyott módszertani igazolás nem érvényes a „Horizont 2020” keretprogram összefüggésében.
- 118 Másodszor, a módszertani igazolást jóváhagyó levél hatálya még a hetedik keretprogramon belül is korlátozott. Egyrészt ugyanis e levél annak jelzésére szorítkozik, hogy mentesíti a felperest az alól, hogy az időközi kifizetések iránti kérelmei során benyújtsa a pénzügyi kimutatásokra vonatkozó

időközi igazolásokat. Másrészt a támogatási megállapodás magyarázó jegyzetekkel ellátott mintája feltünteti, hogy a jóváhagyás a szokásos költségelszámolási gyakorlatokra vonatkozik, és hogy a jóváhagyás következtében a Bizottság nem kérdőjelezi meg a bejelentett egységköltségeket. Márpedig a támogatási megállapodás 5.2. cikkének a fenti 6. pontban összefoglalt rendelkezéseiből kitűnik, hogy az „egységköltségek” a „tényleges költségektől” eltérő személyzeti költségek kategóriáját képezik, amely utóbbiak közé a vitatott jutalmak tartoznak. Egyébiránt az a megállapodás 6.1. cikke a) pontjának i. alpontjában előírt feltétel a „tényleges költségekre”, nem pedig az „egységköltségekre” vonatkozik.

- 119 Harmadszor, a felperes állításával ellentétben a módszertani igazolást jóváhagyó levél nem kötelezte őt arra, hogy a költségei támogathatóságának biztosítása érdekében fenntartsa költségeinek szerkezetét. Mind e levél szövegéből, mind pedig a támogatási megállapodás magyarázó jegyzetekkel ellátott mintájában szereplő magyarázatokból ugyanis az következik, hogy az említett levél csak arra kötelezte a felperest, hogy jelentse be a Bizottságnak a módszertanában eszközölt változásokat, és adott esetben nyújtson be új módszertani igazolást.
- 120 Ennélfogva a módszertani igazolást jóváhagyó levél nem tartalmazott semmilyen pontos és feltételhez nem kötött ígéretet arra vonatkozóan, hogy a felperes által az alkalmazottainak fizetett olyan jutalmak, mint a vitatott jutalmak, a „Horizont 2020” keretprogram keretében, és különösen a támogatási megállapodás keretében támogathatók lennének.
- 121 Másodsorban a felperes azzal érvel, hogy a Festival, a PATHway és a WeLive projektekre vonatkozó korábbi ellenőrzés során (a továbbiakban: FPW-ellenőrzés) a Bizottság elfogadta, hogy az alkalmazottainak fizetett jutalmakat támogatható költségként figyelembe vegye.
- 122 E tekintetben igaz, hogy az FPW-ellenőrzést lezáró, 2018. március 18-án kelt végleges ellenőrzési jelentésben (a továbbiakban: FPW ellenőrzési jelentés) a Bizottság mindenekelőtt jelezte, hogy a felperes alkalmazottainak ösztönzési terveiben előírt jutalmak „a szervezet általános pénzügyi teljesítményén alapulnak, megfelelnek a nemzeti projektek szokásos díjazási gyakorlatának, és ezért alapfizetésként támogathatók”, továbbá hogy „érvényesítheti a változó kiegészítések pontosságát, objektivitását és fennállását”, és végül, hogy „elegendő bizonyíték áll rendelkezésre az [e kiegészítéseknek megfelelő] költségek támogathatóságának megállapításához”.
- 123 Mindazonáltal először is a REA-hoz hasonlóan meg kell állapítani, hogy az FPW-ellenőrzés a támogatási megállapodásban említett projekttől eltérő projektekre vonatkozott.
- 124 Másodsorban, az iratokból nem tűnik ki, hogy az FPW-ellenőrzés keretében a Bizottság az érintett projektekre alkalmazandó támogatási megállapodásban előírt összes támogathatósági feltétellel tekintettel elvégezte volna a felperes által bevezetett jutalomrendszer alapos és kimerítő elemzését. Ellenkezőleg, az FPW ellenőrzési jelentés nagyon általános jelleggel csupán megerősíti az akkor szóban forgó jutalmak támogathatóságát, és csupán sajnálattal megállapítja, hogy a felperes és az alkalmazottai között megtárgyalt ösztönző terveket az említett alkalmazottak nem írták alá.
- 125 Harmadszor, az FPW ellenőrzési jelentésben a Bizottság kifejezetten jelezte, hogy „kivételes jelentésről” van szó, és hogy „az önmagában rendes esetben nem kelthetett jogos elvárásokat a bejelentett költségek és az alkalmazott számítási módszerek megfelelőségét illetően”. Azt is kifejtette, hogy „minden ellenőrzés fogalmilag olyan ellenőrzésből áll, amely nem kimerítő, és amely reprezentatív elemeken és példákon alapul”, hogy „a feltárás hiányának bizonyos kockázata valamennyi ellenőrzés [...] velejárója”, és hogy következésképpen „az ellenőrzési jelentések nem

kelhetnek elvárásokat a bejelentett költségek és az alkalmazott számítási módszerek megfelelőségét illetően”. Márpedig az FPW ellenőrzési jelentésének hatályával kapcsolatos ilyen fenntartások elegendőek ahhoz, hogy olyan bizonytalanságot teremtsenek, amely megakadályozza az e jelentés tartalmán alapuló bármely jogos bizalom kialakulását (lásd analógia útján: 2022. április 27-i Sieć Badawcza Łukasiewicz – Port Polski Ośrodek Rozwoju Technologii kontra Bizottság ítélet, T-4/20, EU:T:2022:242, 141. pont).

- 126 Ennélfogva az FPW ellenőrzési jelentés nem tartalmazott pontos és feltételhez nem kötött ígéretet a felperes által az alkalmazottai részére fizetett olyan jutalmak támogathatóságát illetően, mint a vitatott jutalmak.
- 127 Harmadsorban, a felperes megállapítja, hogy a pontosító levélben a Bizottság lemondott arról, hogy az ellenőrzés megállapításait valamennyi támogatási megállapodásra kiterjessze, azzal az indokkal, hogy a korábbi ellenőrzések nem tárták fel a kereskedelmi célkitűzéseken alapuló vitatott jutalmak támogathatóságának hiányát (lásd a fenti 25. pontot). A felperes szerint az ellenőrzés megállapításai kiterjesztésének e korlátozása egyrészt nem elegendő, másrészt pedig azt mutatja, hogy a Bizottság tudatában volt annak, hogy nyilvánvalóan sérti az érdekeit és a jogos elvárásait.
- 128 E tekintetben egyrészt meg kell jegyezni, hogy a felperesnek az ellenőrzés megállapításai kiterjesztése korlátozásának állítólagos elégtelenségére alapított érve a jelen jogvita keretében egyáltalán nem releváns. A vitatott jutalmak támogathatóságának hiányára ugyanis maga az ellenőrzés során, nem pedig ezen ellenőrzés megállapításainak a kiterjesztésekor derült fény.
- 129 Másrészt a REA helyesen hivatkozik arra, hogy a Bizottságnak a felperesre nézve kedvező azon határozata, hogy korlátozza az ellenőrzés megállapításainak kiterjesztését, ezen intézménynek a támogatási megállapodás 22.5.1. cikke szerinti mérlegelési jogkörébe tartozott, így e határozatból a jelen jogalap keretében semmilyen következtetést nem lehet levonni. Hozzá kell tenni, hogy mivel a pontosító levél a projekt végrehajtási időszakát követően kelt, semmiképpen nem minősülhet a vitatott jutalmak támogathatóságát illetően megfelelő időben nyújtott ígéretnek.
- 130 E körülmények között a felperes nem igazolja, hogy a Bizottság pontos, feltételhez nem kötött és egybehangzó ígéreteket tett számára a vitatott jutalmak támogathatóságát illetően. Következésképpen a fenti 112. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a felperes nem hivatkozhat a bizalomvédelem elvére.
- 131 Ennélfogva a második jogalapot el kell utasítani.
- 132 Ebből következik, hogy a felperes által a REA-val szemben az EUMSZ 272. cikk alapján előterjesztett kérelmeket mint megalapozatlanokat el kell utasítani.
- 133 A fentiek összességéből következik, hogy a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 134 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

135 A felperest, mivel elvesztette, a Bizottság és a REA kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségein felül a Bizottság és a REA részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (hetedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) A Törvényszék az Engineering – Ingegneria Informatica SpA-t kötelezi a költségek viselésére.**

Kowalik-Bańczyk

Buttigieg

Ricziová

Kihirdetve Luxembourgban, a 2023. július 26-i nyilvános ülésen.

Aláírások